

133502

BIBLIOTECA POPORALA
A ASOCIATIUNII

Nr. 168.

1929.

Flori de pe Câmpie

Poezii populare

culese de

T. PODARIU.

SIBIU, „Asociațiunea, („Astra“), Str. Șaguna 6

Prețul 5 Lei.

„ASOCIAȚIUNEA pentru literatura română și cultura poporului român“.

Intemeiată în 1861.

PREȘEDINTE DE ONOARE:

† **M. S. Regele FERDINAND I.**

Prezident activ:

Vasilie Goldiș.

Vice-prezident I.:

Dr. Oct. Russu.

Vice-prezident II.:

Dr. Gh. Preda.

Comitetul central al „Asociațiunii“ numără 50 de fruntași din toate păturile societății românești.

 **E de datoria fiecărui bun
Român să sprijinească „Aso-
ciațiunea“ abonând publicațiile
ei și înscriindu-se de membru.**

Taxele de membru sunt următoarele:

Membru fondator al Casei Naționale, odată pentru totdeauna.	Lei 5000.—
Membru fondator al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna.	„ 1000.—
Membru pe viață al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna.	„ 500.—
Membru activ al „Asociațiunii“, anual	„ 50.—
Membru ajut. al „Asociațiunii“, anual	„ 10.—

Biblioteca populară a Asociațiunii „Astra“.

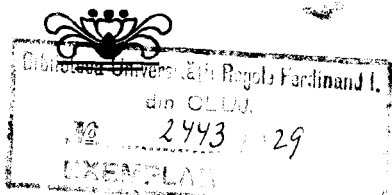
anul al 19-lea. Nr. 168. Iunie 1929.

Flori de pe Câmpie

Poezii populare

BCU Cluj / ~~culese~~ University Library Cluj

T. PODARIU.

Editura Asociațiunii „Astra“, Sibiiu, Strada Șaguna 6.
Tiparul Institutului de arte grafice „Dacia Traiană“, s. a., Sibiiu.

Prefață

Cetitorul va afla în cărticica de față câteva poezii populare, doine și strigături, adunate de pe Câmpia Ardealului. Se împlinesc nu peste mult o sută de ani de când au început și cărturarii români să adune cântecele din popor și să le tipărească pentru a putea fi cunoscute de toată lumea. Poeziile populare împreună cu cântecele, cu datinile, cu portul, cu poveștile, sunt cea mai prețioasă comoară a unui popor. Prin ele vorbește sufletul unei nații. Și un popor e cu atât mai prețuit în lume cu cât are mai frumoase lucruri săvârșite de mâna lui, mai bogate și mai frumoase poezii, cântece și povești, pentru că prin ele se arată cât e de bogat sufletul unui neam.

Poeziile populare din cărticica de față nu vor părea nimănui streine. Mulți le-au mai auzit, poate puțin schimbate. Cântecele dintr'un sat trec într'alt sat, prin grai viu. Un cântec dintr'un colț de țară pătrunde într'alt colț de țară, și

poporul il primește ca pe al său, il simte românesc, il învață, il mai schimbă, il mai înfrumusețează.

Ceeace trebuie știut este că prețul acestor poezii populare e mare și că ele trebuie păstrate așa cum au fost auzite din bătrâni, din tată în fiu. Nu se cade să le schimbi haina, îmbrăcându-le cum nu li se șade. E păcat să punem în ele cuvinte ce le auzim la oraș, sau pe cele vechi să le schimbăm cu altele nouă.

Și mai avem un sfat de dat: Țăranii știutori de carte să culeagă poeziile populare mai frumoase din satul lor și să le trimită gazetelor populare pentru a fi tipărite. Mulți făceau lucrul acesta înainte de războiu. E bine să se facă și acum, până nu se uită frumoasele noastre doine, strigături, cântece bătrânești. În vremile mai nouă se uită tot mai multe.

E vrednic de laudă dl T. Podariu, student la universitatea din Cluj, pentru dragostea ce-o arată pentru aceste comori ale sufletului popular, adunând din satul său natal Pinticu, poeziile populare din cari s'a făcut această cărticică. Ar fi de dorit ca pilda Dsale să prindă.

I. AGÂRBICEANU.

Doine.

Măi bădiță, floare dulce,
Unde te-aș găsi, te-aș smulge
Și-acasă la noi te-aș duce
Și te-aș răsădi 'n gredină
Și te-aș săcera cu milă
Și te-aș face stog în prag
Și te-aș îmblăți cu drag
Și te-aș măcina mărunț
La morișcă de argint
Și te-aș cerne prin sprâncene
Și te-aș frământa 'n inele
Și te-aș da inimii mele, —
Doar s'a stâmpăra de jele!

*

— Frunză verde, fragă, fragă,
Dragă, dragă și iar dragă,
Prinde doru și ți-l leagă
C'un fir de mătăasă neagră.
— Io l-am prins și l-am legal,

*Doru-a rupt, — și l'am scăpat,
Dragă, dragă-i dor turbat...*

*

*Bade ca o lăcrămioară,
In zădar umbli la școală
Dacă n'ai o mândrișoară,
Să te fie sara 'n poală.
Ce haznă¹⁾ ai de condei,
Dacă șezi pe canapei
Și de doru mândrii piei!*

*

*Mânca-te-ar focu de bade,
Ce bătae ți se cade,
C'ai trecut dealu cu mine
Și n'ai pus mâna pe mine.
Io alta n'am așteptat, —
Num'o țâr' de sărutat.*

*

*Cucule peană galbină,
Nu strica a mea inimă,
Că stai tot pe lemn uscat
Și cânți tot de supărat,
Mai bine-ai face să taci,*

---

¹⁾ Cuvintele tipărite cu litere drepte sunt explicate la sfârșitul cărții.

*Ori de vrei bine să-mi faci :
Cântă 'n pădure de fag,
Că și azi, badea mi-i drag.*

*

*Măi bădiță, ochii tăi,
De i-aș vedea lângă-ai mei,
Bine mi-ar părea de ei.
Și bădiță, gura ta,
De-aș vedea-o lângă-a mea,
Tri zile n'o aș lăsa,
Numa tot o-aș săruta.*

*

*Badea meu nu bate drumu
Fără trimite, ca nebunu,
Pe străini ca să îmi ceară
Guriță, de cătră sară.
leși bădiță la iveală,
Să ne punem la togmeală :
Tu să ceri și io să las,
Ca să nu fim păgubași.*

*

*Frunzucă verde de vișă,
Măi bădiță, măi bădiță,
Dragoste ți-am răsădit
Imprejur pe lângă râț,*

Să nu trăiești bănuil.
 Dragoste ți-am sămănat
 Imprejur pe lângă sat,
 Să nu trăiești supărat, —
 Ne-am iubi, dar ni-i păcal.

*

— Bade, peană de mușcată,
 Ce nu vii la noi vreodată?
 — Lasă, mândră, că-oi veni
 Când codru iar a 'frunzi,
 C'amu-i toamnă, cade brumă
 Și-mi dau dușmanii de urmă...

*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Prin pădurea rară'n jos
 Merge badea cel frumos,
 Cu caru de odolean,
 Cu boii de măgeran
 Cu juguri de scânteuțe,
 Cu răsteie de botcuțe,
 Cu roate de mere coapte,
 Cu butuci
 De mere dulci,
 Cu loitrițe
 De turtițe.
 — Hai bade să-ți dau gurișă!

*

Măi bădiță, trup de flori
 Nu te uif până ce mori.
 Măi bădiță trup de iarbă,
 Nu te poci uita de grabă.
 Când gândesc, bade, la tine,
 Arde inimuța 'n mine.
 Când gândesc și te iubesc,
 Pe picioare mă topesc.

*

Dragu-mi-i vara la fân
 Pe râtu cu rujmalin,
 S'aud valea vojăind
 Și pietrile furăind,
 Pe bădița bănuind.
 Poți tu bade bănui
 Căci ca mini nu ți-i găsi,
 Că-s în carne și-s în său,
 Bade, de doruțu tău
 Și-s în carne și-s în sânge,
 Când mă vezi, inima-ți plânge.

*

Adă Doamne târguțu
 Să mă duc cu drăguțu,
 Să mă poarte printre șetre,
 Să facem ciudă la fete ;
 Să-mi ieie inel și turtă,
 Să moară hâda de ciudă.

*

Cătuni-u-aş cătuni
 La compania mândruşii,
 Unde-i puşca de hamei
 Şi compania de femei.
 Cătunia n'ar fi grea,
 Pân' la poarta mândrii mea ;
 Cătunia-ar fi uşoară,
 Pân' la mândra la uştioară.

*

In fundu gredinii mele.
 Răsărit-au viorele.
 Paşte badea boii 'n ele
 Şi tot mână slugile,
 Să-i trimet io buzele.
 Da' zău io n'am nebunit,
 Să-i trimet buzele 'n vânt.
 Vie gazda slugilor,
 Că şti rându uşilor
 Şi dulceaţa buzelor,
 Vie gazda sluguşii.
 Că şti treaba uşişii
 Şi dulceaţa gurişii.
 Bade, bădişorul meu,
 Dela noi până la voi
 Drum bătut ea de doi boi ;

Nu-i bătut de boii tăi,
 Că-i bătut de ochii mei,
 Să te văd venind la ei,
 Uitându-mă după tine,
 Să te văd venind la mine.

*

Du-te bade, du-te bun,
 Că te-așteaptă hâda 'n drum.
 Ți-a da vin, ți-a da holițcă,
 Da' io nu ți-oi da nimică ;
 Că io nu-s aceea fată
 Să-mi Țiu drăguțu pe plată.
 Is o pruncă tinerică
 Și dau gura pe nimică.
 Dorul tău îi desmierdat.
 Așteaptă mult sărutat.

*

Măgeran de pe cetate
 Trimite-mi bădiță carte
 Și 'n tuspatru cornurele
 Scrie-mi bade-a ta durere.
 Când mergi sara la hodină,
 Al cui dor ți-i la inimă ?
 Că la mine-i tot al tău
 Bade dragă, tot mereu.

*Când mergi sara să te culci
Al cui dor cu tine-l duci?
Că io al tău bade-l duc
Și-l cule cu mine 'n pătuc.*

*

*Ține Doamne-al meu bărbat,
Că de când m'am măritat
Nici o palmă nu mi-a dat;
Numa capu de mă doare,
El îmi face legătoare
Și-o pune unde mă doare.
Că se teme că-oi muri.
Și ca mine n'a găsi.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*Frunză verde de susai,
La hâd gură să nu dai,
La frumos în drum să-i sai
Și să zici: Bădiță hai!
Hai în fundul grădinii,
Să-ți dau gura și ochii!*

*

*Dusu-te-ai bădiță, dus
Și nu mi-ai lăsat răspuns,
Cu cine să mă iubesc,
Cu urât să nu trăiesc;
Da io fac bădiță bine.*

Că nu mă iubesc cu nime.
 Fără, te aştept pe tine,
 Te doresc în toate zile ;
 Nu-mi trebuie nici-un ficior,
 Făr' numa tu bădişor,
 Că oricare ficior vine,
 Nu mai samănă cu tine
 Şi nice n'a sămăna,
 Până-i veni dumneata.

*

Suflă vântu floricele,
 Badea n'are mângăiere :
 De n'ar avea niciooală
 Că m'a lăsat supărată.
 Io tot supărată-oi fi,
 Până tu bade-i veni
 Şi-amândoi ne-om întâlni ;
 Ne-om întâlni cât de greu,
 Să-mi stâmpăr doruţu meu.

*

Da' tu bade aş-a-ai gândit,
 Că tu dacă mi-i lăsa
 Intr'o apă m'oi ţâpa ;
 Da' io 'n apă m'aş ţâpa
 Dacă-ai fi şi dumneata.

*

Vai Doamne, ce să mă fac,
 Că de dragoste io zac?
 Iar dragostea n'are leac
 Numa 'n ochii care-ți plac

*

Măi bădiță de departe.
 Trimete-mi o țâr' de carte
 Numa n'o pecetlui.
 Ca s'o poci bade, ceti.
 S'o cetesc sara la lună,
 De-ai scris-o eu voie bună:
 S'o cetesc sara la stele,
 De-ai scris vorbe frumoșele.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

Frunză verde trei smochine,
 Mai de mult era mai bine:
 Bătrânii nu porunceau,
 Pe cei dragi nu-i despărțeau,
 Pe cei urâți nu-i tâlneau.
 Amu, dela slobozie,
 Nu se hrănesc de moșie,
 Tot bătrânii poruncesc,
 De moșii nu se hrănesc,
 Pe cei dragi îi despărțesc,
 Pe cei urâți îi tâlnesc.

*

Frunză verde scânteuță,
Am avut și io drăguță
Și-am lăsat-o să mai crească,
Minte 'n cap să dobândească,
Ea s'a pus, s'a măritat
Și de știre nu mi-a dat,
Că și io o-aș fi luat,
Batăr n'am fost de 'nsurat,
Nici mândra de măritat ;
Dacă s'ar fi măritat
Dela noi al treilea sat,
N'aș trăi tot cu bănat.
Dar ea, vai, s'a măritat,
Dela noi a treia casă
Și-s tot cu inima arsă.
Intru 'n casă-audu-o,
les afară vădu-o.
Frunză verde săcărea
Măicuța din grai grăia :
„Puișor, dragu mamii,
De ți-i dor de cineva,
Satu-i mare, fete-s multe
Și mai mari și mai mărunte“.
Frunză verde săcărea
Maică măiculița mea,
Doar io știu ce mi-i jalea.

*Ceru-i mare, stele-s multe
 Și mai mari și mai mărunte,
 Cele mici întunecoase,
 Cele mari mai luminoase, —
 Nu-s ca mândra de frumoase...*

*

*Floristică de săcară,
 Du-te bade, du-te iară,
 Du-te unde-ai fost asară ;
 La frumoase, la găzdace,
 Cu mine vorbă nu-ți face
 Că și câtă ți-ai făcut,
 Fost-am mică, n'am știut,
 Proastă și n'am priceput,
 D'amu-s mare și pricep,
 Binele din rău îl văd.*

*

*Am o vorbă de 'ntrebare :
 Dragă ți-s bădișă, tare ?
 De ți-s dragă, bade, tare,
 Umblă-mi altmintrelea 'n cale :
 De ți-s dragă numa-așa...
 Fă-ți calea pe unde-i urea,
 Batăr prin grădina mea.
 Că io nu m'oi supăra...*

*

*Zis-o badea c'a veni
 Prin fundușu gredinii,
 Să nu-l știe vecinii:
 Căci vecinii mă pândesc,
 Să vadă pe cini iubesc,
 Vecinii mă pot pândi,
 Că pe mine nu m'or ști,
 Căci io cât trăiesc pe lume,
 Nu-i zic bădișii pe nume
 Numa: puișor și pui,
 El i-al meu și io-s a lui!*

*Crești pădure * și te 'ndeasă,
 Numa două drumuri lăsă,
 Două drumuri și-o cărare,
 Să-i duc badii de mâncare,
 Că-i într'o temniță mare
     Și-i în fiere
     Până 'n șele
     Și-i în lanț
     Până 'n grumaz
 — Mă mir, bade, cum le rabzi?
 — Da' le rabd, mândrușă, greu,
 Mă omoară doru tău
 Și le rabd, mândrușă, bine,
 Că-s cu gându tot la tine.*

*Până țineam cu codru,
 Eram roșu ca focu ;
 De când m'am dat cu țara,
 M'am gălbinit ca ciara.
 Lăsa-oi țara pe pace,
 Da-m'oi cu codru, că-mi place.
 Până codru frunza-și ține,
 Toți voinicii trăiesc bine.
 Dacă codrul frunza-și lasă,
 Toți voinicii trag acasă,
 La copiii și la boreasă.*

*

*Bade, la inima mea,
 Este-un rât și-o floricea.
 Râtu-i verde, floarea-i albă,
 Nu te uit, bade, degrabă.
 Râtu-i verde, floarea crește
 Inima mea te dorește...*

*

*Bate vântu 'n lemne verzi.
 Drăguț ca-al meu nu mai vezi :
 Frumos ca floarea de fragă,
 Numa gura lui mi-i dragă,
 Ochii lui : muriță neagră,
 Muriță de pe rug verde,
 Rău mă tem că mi l-oi pierde,*

*Că l-am mai pierdut odată
 Și-am fost tare supărată
 Până-am dat de urma lui
 La curțile dorului...*

*

*Dragu-mi-i bade de tine,
 Mi-i urât de cînt te ține.
 Că te ține tare scump
 De nu poci să te sărut,
 Te ține tare legat
 De nu-mi dai un sărutal,
 Pari-că-i de cumpărat;
 Chiar de cumpărat să fie,
 Tot mi-ai putea da și mie...*

*

*Cât a lăsat Dumnezeu
 Nu-i bade frumos ca-al meu,
 Că îi statu ca bradu,
 Fața ca trandafiru,
 Sprâncenele-i trag în vânt,
 Ochii-i mă bagă 'n pământ...*

*

*Floare dalbă din gredină,
 Smulge-te-aș din rădăcină,
 Să te 'ngrop lângă jântână;*

*La fântâna cea cu jele
 Unde vin mândrile mele
 Unde vin de se 'ntâlnesc
 Cu badea de se iubesc.
 La fântâna dintre fagi
 Unde se 'ntâlnesc cei dragi
 Și vine și draga mea
 De mă iubesc io cu ea...*

*

*Câl îi satu de mereu
 Nu-i drăguț frumos ca-al meu,
 Numa'n munte este-un brad,
 Și la vâru îi rătezat
 Ca-al meu drăguț nu-i în sat,
 El la minte-i așezat,
 Tinerel și desmierdat, —
 Buze moi de sărutat.*

*

*— Măi bădiță, puiuț drag,
 Învață-mă, ce să fac?
 — Io mândră te-oi învăța:
 le-ți hainele și haida,
 Hai cu mine la Bănat,
 Că Bănatu-i țară bună,
 Aflăm popi de ne cunună;*

*Este unu între fagi
 Și cunună de-acei dragi ;
 Este unu 'ntre uniți,
 Cunună de-acei fugiți.*

*

*Badea cu ochii de mure
 Tot mă chiamă la pădure,
 Dar măicuța nu mă lasă,
 Că ști că pădurea-i deasă
 Și bădița-i lăcomos
 La omu care-i frumos...*

*

*Spune-mi bade, de ți-s dragă
 Să-mi cumpăr năframă albă,
 Albă și cu pul mărunți,
 Până mori să nu mă uiți ;
 Albă și cu pușori,
 Să nu mă uiți până mori.*

*

*Bade, elop împetelat,
 Multe inimi ai stricat.
 Io te cunosc pe petea,
 Că tu vrei s'o strici și-a mea.
 D'a mea inimușă-i bună,
 Nu se strică cu-o minciună.*

Și-a mea inimuță-i nouă,
Nu se strică nici cu două.

*

Vină bade sările,
N'asculta muștrările,
Nu lăsa sara uitată,
Gura mea nesărutată.
De când nu m'ai sărutat,
Gurița mi s'a uscat...

*

Pe la noi prin prunișori,
Cărărușă de ficiori,
Unu merge, unu vine,
Unu m'a lua pe mine.
Unu vine, unu mere,
Unu pe mine m'a cere.
De m'a cere o gazdă mare,
Lasă-l, maică, 'n supărare.
M'a cere unu sărac
Dă-mă maică, că mi-i drag.
M'a cere și-un ceteraș
Și m'oi duce mintenaș.
De n'om avea ce mânca
El a zice, io-oi juca.
De n'om avea ce sorbi,

*El a zice io-oi sări,
Doamne, bine ne-a mai fi !...*

*

*Măi bădiță buze moi,
Treci valea și hai la noi ;
Treci valea pe după moară
Și vină la noi pe sară,
Hai bădiță să-ți dau gură,
Da' vezi, vină pe la șură,
C'am o poartă de rogoz.
Cum pui mâna, cade jos ;
Poarta-i de răchită mică,
Cum pui mâna pe ea, pică.*

BCU Cluj / Central*University Library Cluj

*Frunză verde lemn plecat,
Bădiță dintr'altu sat,
Te-aș dori și te-aș pofti
Pân' la mine, de-ai veni,
La Rusale 'n sărbători,
Când îi câmpu plin de flori,
C'atuncea-i bine de noi,
Să ne iubim amândoi.*

*

*Asară vântu bătea,
Fereștile zurăia',*

*Badea 'n brajă mă strângea,
De-ar fi bătut vântu mult,
M'ar fi strâns de m'ar fi rupt ;
Dar vântu o alinat,
Și bădișa m'o lăsat...*

*

*Bade, când mergi la pădure,
Uită-te 'n sus la un brad
Care-i ca tine de 'nalt,
De 'nalt și de subțirel,
Mie-mi fă furcă din el ;
Când m'ajunge dor de tine
Să iau furca lângă mine,
Când m'ajunge dor și jele,
S'o strâng în brațele mele.*

*

*De-ar fi doru ca doru,
L-aș băga 'n sân cu sacu,
Să nu știe bărbatu ;
Dar doru-i pasăre verde,
Dacă-l bag în sân, se pierde,
Și doru-i pasăre sură,
Dacă-l bag în sân, se fură,
Niciodată nu-mi dă gură.*

*

*Bade, dragostile noaste,
 Ne-au rămas pustii pe coaste.
 Io ieri am fost pe la ele
 Și le-am zărit viorele,
 Viorele mândre flori
 Când le vezi, bade, să mori...
 Viorele flori adânci,
 Când le vezi, bade, să plângi...*

*

*Tu bădiță ești departe,
 Mult îmi mânci din sănătate,
 Mâncă pită bugăt de bună,
 Mi se face tină 'n gură ;
 Beu apă bugăt de rece,
 Tot de doru tău nu-mi trece.*

*

*Păsăruică cu cunună,
 Mândru-mi cânți sara pe lună,
 D'a mea inimă nu-i bună.
 Că-i legată cu curele,
 Mâncată-i de multe rele
 Și-i cu curele legată,
 De multe rele-i mâncată.
 Nu-i mâncată nici de-un bine,
 Făr' bădiță, pentru tine.*

*Nu-i mâncată nici de-un rău,
Făr' bade de doru tău.*

*

*Bade, de nu te-aș vedea,
Inima nu m'ar durea.
Când te văd, bade, pe tine,
S'aprinde inima 'n mine
Ca'n cuptoriu cel de pâne.
Da'iau apă să o stâng
Și mai tare o aprind
Și n'are cine o stânge
Făr tu bade, când mi-i strânge,
Nime nu o-a stâmpăra:
Doar tu când m'-ai săruta.*

*

*Jălui-m'aș și n'am cui,
Jălui-m'aș codrului.
Când îi verde,
Nu mă crede.
Azi îi jelnic ca și mine,
Că nici frunza nu-i rămâne.
Rămân goale glomburele,
De le bat tot vânturi grele;
Rămân numa crengile,
De le bat vânturile,
Ca pe mint gândurile...*

Adă Doamne ziua spusă,
 Să mă văd la badea dusă
 Și să nu mai ducem dor,
 Că ni-i greu inimilor.
 La dușmani să le-arătăm,
 Că noi nu ne mai uităm.
 Că bădița-atunci mă uită,
 Numa când groapa-l astupă
 Și io-atuncea l-oi uita,
 Când în groapă m'or băga —
 Dar și-atunci oi zice: ha!

*

Foaie verde dintre scai,
 Hâdele mănâncă ai
 Și tot de mine au bai,
 Hâdele mănâncă ceapă.
 De ciudă numa nu creapă.
 Io de ele nu port frică,
 Căci ca toate-s mai voinică.
 Io când mă duc pe cărare
 Scuturată ca și-o floare,
 Badea după mine moare.

*

Maică, suratele mele,
 De-ar putea m'ar pune 'n stele.

De-ar putea care și care,
 Face-m'ar cenușă 'n cale.
 De-ar putea care și cum,
 Face-m'ar cenușă 'n drum,
 Din cenușă sopen bun,
 Cu el să se sopenască
 Și-apoi să mă ocărească.
 Măcar cât s'or sopeni
 Ele ca mine n'or fi:
 lo-s albă nesopenită,
 Roșie nerumintă!..

*

Mulțămescu-ți bade, ție,
 Că m'ai lăsat tu dintâie,
 Că și io te-ași fi lăsat
 Dar m'am temut de păcat.
 Că mult pământ ai călcat
 Și pe ud și pe uscat,
 Până ce m'ai sărutai,
 Și mult noaptea-i mai venit
 Până, bade, m'ai iubit.

*

Măi bădiță de pe dos,
 Ce tot umbli mânios,
 Mânios, cu voie rea
 Cu peana după curea?

la-ți, bădiță peana 'n mână,
Și umblă cu voie bună,
Io-s o fată tinerea,
Nu te poci desmânia...

*

Asară 'nsăram pe coastă.
Mândră, pe la casa voastră,
Auzeam pe maică-ta
Că ea nu poate cina,
Se teme că te-oi lua.
Spune-i mândră maică-ta
Să cineze cât de bine.
Că io nu te iau pe tine...

*

Hai bade să ne-avem dragi,
Că-amândoi sântem săraci
Și-om trăi cu buze moi,
Ca și cei cu șase boi
Și-om trăi cu buze dulci,
Ca și cei cu șase junci.

*

Frunzuliță de trifoi,
Când treci bade pe la noi.
Nu te uita oblu 'n curte.
Că io am dușmane multe :

*Ci te uită peste sat,
C'or gândi că ne-am lăsat,
Ci te uită peste râț
C'or gândi că ne-am urât.*

*

*Florinică de pe râț,
Nu gândi că te-am urât,
Pân' ce-asară n'am venit,
M'am culcat, m'am hodinit ;
Nici pe sară n'oi veni,
M'oi culca, m'oi hodini
Și tu tot dragă mi-i fi*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

*Bade, cămașă cu pui,
Te-aș iubi și vreme nu-i.
Bade cămașă cu pene,
Hâda de mine te teme ;
Dar de mine nu te teamă,
Frigă-te, te facă zamă,
Ba-ți puie și pentrijăi
Te mance cu neamul ei.*

*

*Măi bădișă om tăcut,
Und' te-am văzut mi-ai plăcut,
De te-aș putea bade face :*

*Măr gutâi
La căpătâi,*

*Io sara te-aş săruta,
Noaptea cu mini te-aş culca,
De visat nu te-aş visa ;
Dar tu bade eşti om mare
Şi-mi umbli ziua pe cale,
Şi-mi faci multă supărare*

*

*Frunză verde floricea,
Duşmancele de-ar putea
Sta-u-ar ziua 'n calea mea
Cu otravă
Din dumberavă*

*Şi mi-ar da să mor de grabă,
Cu otravă şi cu mol
Şi mi-ar da 'ndată să mor.
Să rămâie badea lor.
Să mor azi şi să mor mâne,
Badea lor nu le rămâne,
Că l-am luat cu contract,
Nu li-l las nici până zac,
L-am luat cu cununie
Până moare-al meu să fie.*

*

— Doru meu, de unde vii?
 — Viu de pe lunca Teci.
 — Darde-amea mândră ce știi?
 — Știu bine că-i sănătoasă,
 Șede 'n fereastră și coasă
 O cămeșă cu altiță
 Pe seama l'al ei bădiță,
 Tot cu fir și cu mătasă
 Cât se poate de frumoasă
 Și-i scrie numele lui,
 Pe fața gulerului ;
 Îl scrie și-l inflorește,
 Doar pe tine te iubeste,
 Și pe-o năframuță albă
 Numa ea să-ți fie dragă.

*

Dorule judecător,
 Nu mă judeca să mor,
 Judecă-mă să trăiesc,
 Că am bade să-l iubesc,
 Cu el vreau să mă 'ntâlnesc,
 În grădina plopului,
 Unde-i calea mândrului,
 În grădina cu mușcată
 Unde-i calea 'mpiedecată.

*

*Luncă, luncă, iarbă-adâncă,
 Lupii 'n tine mă mânânceă,
 Dar lasă-i să mă mânânce,
 Căci carnea din mine-i dulce,
 Zău ti dulce ca de pui
 Cum ti place mândrului
 Și-i dulce ca de cocoș,
 Pe sama badii frumos.*

*

*Cărărușă prin ocol,
 M'am iubit c'un domnișor,
 M'am iubit cu câtă trudă,
 Nime 'n lume să n'audă,
 M'am iubit cu câtă frică,
 Să nu știe-ai noști nimică :
 Dar proasta de soră-mea
 M'a părțt la măicuța :
 Măicuța s'a supărat
 Și 'n cămară m'a băgat,
 Pe cămară-a pus lăcată,
 Pe lăcată-un stanc de piatră.
 Eram mică și 'nfocată.
 M'am uitat pe sub lăcată.
 Vedeam stele răsărind,
 Fete cu fievori șezând —
 Domnișor la noi venind.*

*Când vedeam pe domnișoru
 Inima mi-o topea doru,
 Când îl vedeam că venea,
 Mi se rupea inima...*

*

*Foaie verde din copac,
 După badea moarte-mi fac,
 Io-l iubesc, el mă iubește
 Tună 'n cini ne despărțește;
 Da' bădișa mie-mi place,
 N'are nime ce ne face.*

*

*Măi bădișă de departe
 Trimete-mi o țăr' de carte,
 Că de când de-acas' te-ai dus
 Doru tău tare m'o-ajuns.
 Serie-mi două rândurele,
 Să-mi stâmpăr doru cu ele,
 Trimete-mi o carte 'nchisă,
 Că inima mi-i aprinsă.*

*

*Mare-i Doamne pământu,
 Nu vezi oraș ca Cluju,
 Nici om frumos șa mândru
 Și mare-i Doamne lumea*

*Nu-i oraș ca Bistrița,
Nici om frumos ca badea.*

*

*Vai săracu bădița
Mult îl muștră inima,
Că nu m'a putut lua,
Că-s făcută 'n trup și 'n său,
Când mă vede-i pare rău
Și-s făcută 'n trup și 'n sânge,
Când mă vede, badea, plânge.*

*

*Mult mă uit din deal în șes
Și nu văd c'al mândrii mers,
C'ășa merge din călcâie,
Ca un condei pe hârtie
Și-așa merge de frumos,
Parică scrie pe jos
Și i-i mersu legănat,
Când o văd, îmi fac păcat...*

*

*De cine mi-i dor și drag,
Nu-mi face tină la prag,
De cine mi-i dor mai tare,
Pe-acea cărare n'are.
De cine mi-i dor și sete,*

De-aicea departe şede,
Nice-l văd, nice mă vede.

*

Bădiţă băiat frumos,
Spune-asa ră unde-ai fost?
Da' tu-ai fost la altele,
De te-au ştiut satele;
N'ai putut veni la mine,
Că nu te-ar fi ştiut nime?
Vină printre'un strat de ceapă,
Nime să nu se priceapă;
Vină printre'un strat de al,
N'are nime-acela bai.
Peri-tu-ai, tu ai mărunt,
Că n'ai frunză să m'ascund,
Nici umbră să mă umbreac,
Cu badea să mă iubesc.

*

Măgeran cu tri crenguţă
Zace badea 'n gredinuţă.
Nu ştiu ce treabă mi-aş face,
Să mă duc să văd cum zace.
Iacă treabă mi-am făcut
După apă de beut
Şi m'am dus şi l-am văzut.

El zăcea pe floricele,
 Rupea-mi inima de jele...
 Io din grai așa-am grăit:
 — Mori bădișă, ori te scoală,
 Ori îmi dă și mie boală.
 — Atunci mândră, m'oi scula,
 Când tu mie îmi vei da
 Apă rece din Dunăre,
 Sloi de ghiață din țarmure,
 Mure neagră din pădure.
 Io din grai așa-am grăit:
 — Apa rece s'a 'ncălzit,
 Sloi de ghiață s'a topit,
 Mura neagră a nflorit,
 — Nu știi, mândră, ce să 'ncepi,
 Mare ești, pușin pricepi:
 Apă rece-i gura ta
 Sloi de ghiață brațele,
 Mure neagră-s ochii tăi
 Și mor, mândră, pentru ei!...

*

Bade, de gurița ta,
 În veci nu m'oi sătura,
 Să o beu cu lingura.
 Bade pe brațele tale
 M'aș tot legăna pe ele,

*Fără să gândesc la rele, —
Mi-aș uita zilele mele...*

*

*Maică, urātu mă cere,
Io după urât n'oi mere.
De-aș ști maică, că mi-i da,
Io 'ndată m'aș spânzura
Intr'un vârv de solovârv,
Intr'o margină de târg,
Să se mire tot târgu
Ce plătește urātu,
Să se 'nvețe maicele
Cui să-și deie fetele,
Să se 'nvețe-a mea măicuță
Cui să-și deie-a ei fiicuță.*

*

*Dragu mi-i drăgușu 'nalt,
Că sărută desmierdat;
Mă sărută și mai cere,
I-oi da, că-i gură de miere;
Mă sărută și mai vrea,
I-oi da toată gura mea —
Și pe mint m'oi da cu ea!...*

*

*Ține Doamne-al meu bărbat,
Că de când m'am măritat,*

Io la altu n'am lucrat,
 C'am lucrat pe sama mea
 Ș'am trăit ca-o floricea,
 Pe-a mea samă și pe-a lui
 Ș'am trăit ca și doi pui.

*

Pe la noi pe sub răcătă,
 Crește iarba bătucătă,
 Cât ce crește, gălbinește,
 Om de om trage nedejde,
 Numa io cu bădița
 Nu ne tragem nedejde, —
 Că știu că nu ne-om lua.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

Măi bade, buzele tale,
 Le-a uns maică-ta cu miere,
 Să-mi pui capu după ele.
 Bade ochisorii tăi,
 I-a uns maică-ta cu clei,
 Să-mi pui capu după ei.

*

Dă-mă maică, după drag,
 Lasă-l în foc găzdușag,
 Găzdușagu s'a găta
 Și urātu m'a mânca.

Dă-mă maică dragului
 Pin' ce n'are casa lui.
 De n'are casă, și-a face,
 Cu el oi trăi, că-mi place
 Și la urât nu mă trage,
 Că urātu li-i vedea
 Și-i plânge de mila mea.

*

Frunză verde-a bobului
 Lung fi drumu Clujului,
 Lung îi lung și 'ndelungat
 Focu de l-ar fi mâncat,
 Bădea să nu-l fi călcat. Cluj
 L-a călcat, s'a dus departe
 Ca să nu am de el parte...

*

Măi bădiță busuioace,
 Vină dela ușă 'ncoace,
 Vină să ne dăm sama,
 Din ce ne stă pricina?
 Ori din noi dintr'amândoi,
 Ori din nește oameni răi:
 Ori din mine, ori din tine,
 Ori din nește guri străine.

*

Săraca inima mea,
 Neagră-i tina, nu-i ca ea;
 Când ai duce-o la-un izvor,
 Da' n'ai cunoaște-o din mol;
 Când ai duce-a la-o fântână,
 N'ai mai cunoaște-o din tină.
 Frunză verde săcărea
 Săraca inima mea
 C'un cuțit de o-ai tăia
 N'ar curge sânge din ea
 Numa apă limpedea;
 C'un cuțit de o-ai străpunge
 N'ar curge-un picur de sânge.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Fă-mă Doamne 'n drept cu luna,
 Să dau cu bădița mâna
 Și fă-mă unde răsare
 Să văd, badea, ce gând are?
 Și fă-mă unde sfințește,
 Să văd, badea, ce gândește
 Și cu cine se iubește?
 De-a fi badea singurel
 Fă-mă, Doamne, lângă el,
 Iară de-a fi cu soție,
 El al dracului să fie,
 Nu-mi mai trebuiește mie.

*Frunză verde măgeran,
 Știi bădiță, de-amu-i an;
 Dintr'un măr ne săturam,
 Dintr'un măr și dintr'o peară,
 Ne era cina 'ntr'o sară,
 Dintr'un măr și dintr'o turtă,
 Ne era cina făcută.*

*Frunză verde măgeran,
 Dar în anu din est an,
 De le-am căra tot cu sacu
 Nu ne dăm unu la altu,
 Parică s'a băgat dracu,
 Nu știu 'n mine, ori în tine,
 Făr' văd, bade, că nu-i bine...*

*

*De-aș trăi numatăta,
 Să văd cucu ce-a cânta,
 Badea pe cine-a lua.
 De-a lua una ca mine,
 Dumnezeu să-i deie bine:
 De-a lua-o mai frumoasă,
 Pice-i carnea de pe oasă,
 Să rămâie osu gol,
 Cum am rămas io cu dor.*

*

Spusu-mi-a mălcuşa mie,
 Că să fiu de omenie ;
 Dar io cum să pot să fiu.
 Până-l ştiu pe badea viu ?
 Şi io cum să nu greşesc,
 Dacă pe badea-l iubesc ?

*

De m'aş putea, bade, face,
 Colea Sâmbătă sara,
 Rujă albă 'n calea ta,
 Să văd cum ți-i inima :
 Mai gândeşti la mine-ori ba ?
 Şi aş vrea bade să ştiu :
 Doru-ți-i v'o țâr de mine ?
 Că mie mi-i tare dor :
 Dela inimușă mor,
 După tine, bădișor ;
 Dela inimușă sac,
 După tine, bade drag.

*

Mult mă 'ntreabă doru vara :
 Doru-mi-i de badea, sara ?
 Io tot zic că nu mi-i dor :
 Dela inimușă mor ;
 Io tot zic că nu mi-i drag :
 Dela inimușă sac.

*

Scânteuță 'n iarbă deasă
 Maică, drăguțu mă lasă!
 Uită-te la trupu lui:
 Ca hojoru câmpului,
 Frumos ca el nime nu-i:
 Are ochi ca florile
 Și fața ca zorile.
 Buzele: picur de sânge,
 Când îl vezi, inima-ți plânge...

*

Cine ne-a despărți, bade,
 Pice-i carnea de pe spate,
 Dărabe și sfășii late.
 De ne-a despărți muiere,
 Pice-i carnea de pe șele,
 Dărabe și bucățele,
 Să se uște de durere...
 De ne-a despărți bărbat,
 Doamne, fă-l câne turbat,
 Să trăiască blăstămat,
 Să nu moară niciodat'.

*

Cine-a stricat drăguți dragi,
 Care-i corbii carnea 'n fagi,
 Cine-a stricat drăguți dulci,
 Care-i câinii carnea 'n huci

Și oasele prin bufuci.
 Cîme ne-a stricat pe noi,
 Pe noi, mîndră, pe-amândoi,
 Aibă casa cucului
 Și hodina vîntului.
 Că nici cucu n'are casă,
 Da' nici vîntu țară-aleasă. .

*

Mult mi-i jele și mi-i dor,
 Că nu poci cînd vreu, să mor,
 Că de lume m'am hrănit,
 Vreau-aș numa în mormînt.
 Și-aș vrea mîne groapa mea,
 La badea după curea.
 Și-aș vrea în groapă să fiu,
 La bădița lângă brâu,
 Că acolo dac'aș fi
 Știu că n'aș mai putrezi
 Și faină 'ngropat ca mine
 N'ar mai fi în lume nime.

*

Frunză verde de trifoi,
 M'au cerut la maica doi:
 Unu bătrîn și gădac,
 Unu tînăr și sărac.

Spune-mi, spune-mi pui de euc,
 După care să mă duc?
 Căci cel bătrân și găzdac
 Se duce ziua la fân,
 Vine sara tot oftând;
 Intră'n casă, suflă greu,
 La mine se uită rău;
 Io umblu să-i dau de cină,
 Mă sudute de lumină;
 Vreu să-i pui cina pe masă,
 El mă suduie prin casă.
 Dar cel tânăr și sărac,
 Se duce ziua la fân,
 Vine sara fluierând;
 Io îi pui cina pe masă,
 El mă împiedecă prin casă,
 Cum îi place la nevastă...

*

Codrule cu frunza lată,
 Cadă bruma, nu te bată.
 Bine mi-ai prins mie-odată
 Când era mândruța fată.

*

Frunză verde săcărea,
 Maică măiculița mea,

Nu mă da după urât,
 Că te-oi blăstăma 'n pământ.
 De mi-i da după un drag
 Șapte sărindare-ți fac ;
 De mi-i da după urât
 Sărindaru ți-i făcut...

*

Măi bărbate bărbătuș,
 Lasă-mă să-mi fiu drăguș,
 Că te-oi face să n'auzi ;
 Să n'auzi și să nu vezi,
 Ce ți-oi spune io să crezi ;
 Ce-i auzi din vecini,
 Să zici că toate-s minciuni,
 Ce-ți spun io cu gura mea,
 Să zici că toate-s așa.

*

M'a făcut măicuța 'n zori,
 Să fiu dragă la ficiori ;
 M'a stropit cu peană verde,
 Să fiu dragă cui mă vede ;
 M'a stropit cu creșșor,
 Să fiu dragă tuturor.

*

Hai bădiță să fugim,
 Că noi bine ne vâjim

Și la ochi și la sprâncene,
 Ca doi peunagi la pene.
 Și la ochi și la ufat,
 Ca doi porumbi la sburat.

*

Frunză verde solzi de pește,
 lubește, bade, iubește,
 Că maică-ta te voește,
 Că și io bade-oi iubi,
 Ce inima mi-a pofti :
 Frunzucă verde de vie,
 Să-ți samene, bade, fie,
 Pe pusu colopulut,
 Pe făcutu capului
 Și pe frasu ochiului.

*

Frunză verde ca una,
 De m'aș putea rădica,
 Mai în sus ca negura,
 Tot aș ninge și-aș ploua
 Pe badea nu l-aș uda,
 Că mi-i drag ca inima;
 Tot aș ploua și aș ninge,
 Pe badea nu l-aș atinge.

*

La bădișa în gredină,
 Prins-a doru rădăcină ;
 Io mă duc să-l bag în casă,
 Rădăcinile nu-l lasă ;
 Io mă duc să-l bag în sân,
 Rădăcinile îl țin ;
 Io mă duc să-l duc în tindă,
 Ramurile-ajung în grindă
 Și frunzele la oglindă.
 Doru are-o floricea
 Și-aia-i la inima mea !

*

Astă vară ce-a trecut,
 Nici am tors, nici am cusut,
 Numa la umbră-am șezut ;
 La umbră de prunișori
 Și-am dat gură la ficiori.
 Pe câți i-am văzut cu glugă,
 Pe toți i-am chemat la umbră,
 Câți i-am văzut cu cojoc,
 I-am făcut să steie 'n loc ;
 Câți i-am văzut cu țigară,
 I-am chemat la noi pe sară,
 Câți i-am văzut cu suman,
 Le-am făcut cale de-un an,

*

Taci inimă, nu mai plânge,
Căci cu răii nu-i învinge.
Taci inimă nu ofta,
Căci cu răii nu-i găta.
Taci inimă 'n sânu tău,
Nu mai spune că ți-i rău.
Taci inimă 'n sân la tine,
Să nu te mai știe nime...

*

— Bade, ce pământ te ține,
De nu vii sara la mine?
— Mă ține pământ cu iarbă,
Ce să cat dacă n'am treabă?
— Treaba-ilesne de-a ți-o face.
Dacă inima te trage
La mândruța, care-ți place.
Până ți-am fost bade, dragă,
Veneai la noi fără treabă;
Dacă, bade, m'ai urât,
Nici cu treabă n'ai venit.
M'ai urât pentru-o minciună,
N'ai venit la noi de-o lună.
Io bade ți-oi arăta,
Că-oi veni Dumineca
Și frumos m'oi înșchimba,
Trece-oi pe la poarta ta

*Și ți-oi rupe inima.
 Printre ficiori cum oi trece,
 De mine s'or lega zece
 Și din zece mi-oi alege.
 Din zece, ba dintr'o mie,
 Să-ți samene bade fie.
 De n'a fi bade ca tine,
 Las' să fie-a mea rușine ;
 De n'a fi ca tînt de 'nalt,
 Las' să fie-al meu bănat ;
 De n'a fi ca tini frumos,
 Las' să fie-al meu ponos.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*În părau, la fântâniță,
 Acolo-i al meu bădiță,
 Tot bea apă și sughiță.
 De-ar bea apă cât de multă,
 Tot pe mine nu mă uită ;
 De-ar bea apă cât de rece,
 Tot de doru meu nu-i trece...*

*

*Bădiță, sprâncene negre,
 Spune-ți-oi, dacă mi-i crede,
 Că tu crezi în multe părți
 Și iubești câte le vezi.*

*De-ai iubi numa 'ntr'o parte,
Fi-mi-ai drag, până la moarte.*

*

*Astă noapte am visat,
Că badea m'a sărutat.
M'am sculat și-am pipăit
Și nimica n'am găsit.
M'am sculat și-am căutat
Și nimica n'am aflat,
Numa doru inimii,
Scris pe fața perinii.*

*

*Țucu-ți bade ochii tăi,
Că frumos te uiți cu ei.
Țucu-ți bade buzele,
Că-s subțiri ca frunzele.*

*

*Haida bade, de-i veni,
Prin fundușu gredinii,
Să-ți dau gura și ochii.
Și-apoi haida prin gredină,
Vină 'n cas' fără lumină,
C'apoi io te-oi slobozi,
Da' să-mi spui când îi veni.
Vină cât de târziu,
Te slobod, măi badișor.*

*

*Frunză verde floricea,
Doamne, la inima mea,
Este-o negurice grea,
Niciodată nu se ia
Pân' pe badea l-oi vedea.
Treceți zilelor degrabă,
Să vii tu bădiță, dragă.*

*

*Ochi frumoși ca la badea
Nu găsesc cât îi țara,
Numai la mine 'n porțiță
Este-un fir de tămâiță,
De s'ar face sămânța
Io mi-aș umplea gredina,
Să mai fie ca badea.*

*

*M'a făcut, maica, făcut,
Cum măicuții i-a plăcut :
Nice mare, nice mică,
Cum îi mândra mai voinică.
Ochi negri și față albă,
Ca să-ți fiu, bădiță, dragă.*

*

— *Pasăre, cucuț frumos,
Mi-ai cântat mie din dos,*

Da' dintr'un vârv de stejar
 Să trăiesc cu mult amar.
 De-aş şti unde locuieşti,
 Ce fel de pasăre eşti,
 Cu puşca te-aş împuşca,
 La vâltori te-aş arunca ;
 Nici aşa nu te-aş lăsa,
 Tot mai rău te-aş blăstăma :
 De trei ori puii să-i scofi,
 Să ţi-i mănec corbii tofi
 Şi pe tine lângă pui,
 Să nu mai cânţi nimăru,
 Că n'ai mai cântat a bine,
 Numa-a dor şi-a despărţire.
 — Taci bade, cu blăstămu,
 Io mi-am cântat cântecu,
 Tu ţi-ai văzut norocu,
 Norocu cât l-ai avut,
 Io nu poct să-ţi dau mai mult ;
 Numa cântecu-i al meu,
 Norocu-i la Dumnezeu ;
 Numa cânteca-i a mea,
 Dumnezeu face ce urea.

*

Până erai bade-acasă,
 Era noaptea 'ntunecoasă,

Da' mie-mi părea frumoasă :
 Că erai bădiță-acasă ;
 Da' de când bade, te-ai dus,
 Poate fi noaptea frumoasă
 Mie-mi pare 'ntunecoasă.
 Mereu ies sara 'n porțișă
 Și tot mă uit pe uliță,
 Să te văd venind, bădiță ;
 Da' io mă poci tot uita,
 Ești departe dumneata.

*

De s'ar afla cineva,
 Să-mi aducă pe badea,
 Tri cupe de vin i-aș da :
 C'atâta sântem de dragi,
 Ca și două flori de fragi ;
 Și ne știm noi vorbele,
 Ca măru cu florile ;
 Și ne știm toată vorba,
 Ca măru cu frunzua.

*

La toți le-a cântat cucu,
 Numa mie ganguru,
 Să mă duc să-mi las satu.
 Pe mândruța, la altu.
 La toți le-a cântat mierla.

*Numa mie pupăsa,
Să mă duc să-mi las țara,
Pe mândruța, altuia.*

*

*Foaie verde grâu mărunț,
Câte flori sânt pe pământ.
Toate merg la jurământ,
Numa spicu grăului
Și cu vița vitului
Și cu lemnul Domnului
Zboară'n naltu ceriului,
Stau la poarta ratului.*

*

*Măgeran de lângă șură,
De ce badea mă 'ncunjură?
Bade nu mă 'ncunjura,
Că nu mi-i de dumneata.
Să-mi fie de dumneata
In alt fel io m'aș purta,
Mai albă, mai soponită,
Mai roșie, mai rumință.
Mi-aș da portu' la năapreală
Și fața la rumineală.
Și-aș veni pân' la portiiță
Gata ca și-o peuniță,*

*Te-aș striga : hai la guriță
Dulce, dulce, măi bădiță!*

*

*Frunză verde săcărea,
Când m'a făcut maica mea,
Fost-a drumu ca-o eurea
Și vremea cam sărinea,
Când le-a făcut pe buhoase,
Fost-a vremea cam noroasă
Și le-a făcut hondroboase ;
Hondroboase din picioare,
Mergând se'mpiedică 'n poale;
Da' io când la drum pornesc,
Cu cismele tropăesc,
Cu poalele vânt imi fac,
La bădița bine-i plac
Și cătrința mi-o pui bine,
Badea moare după mine;
Năframa-mi rădie pe concii,
Mă iubesc cu cine poci.*

*

*Frunză verde de lemn scris,
Tinerel drăguț mi-am prins,
Tinerel ca și-o scânteie,
Umblă hăda să mi-l ieie,
Du-te hădă 'n lucru rău,*

Nu tubi ce iubesc eu.
 Du-te hără, dă-ți porcii,
 Pe părău cu socii,
 Nu-mi lua ibovnicii,
 Nu tubi ce-ți văd ochii.
 Ochii și-or vedea un birău,
 Și-ăla nu-i de nasu tău.

*

— Floricea din gredinuță,
 Cum și-oi zice, mândruluță?
 Zice-și-oi violă albă,
 Că de mică mi-ai fost dragă.
 — Frunzucă din pădurice,
 Dar io bade cum și-oi zice?
 Io își zic măgerănuș,
 De băiat mi-ai fost drăguș.

*

De-aș ști bade c'ai veni,
 Drumu și l-aș prunduli,
 Tot cu prund de cel mărunt,
 Să vii, bade, mai curund;
 Tot cu prund de cel mai mare,
 Ca să vii, bade, mai tare.

*

Haida bădișă 'ntr'o sară,
 Să ne iubim ca astvară,

*Haida bădiță 'ntr'o noapte,
Să ne iubim pân' la moarte.*

*

*Frunză verde de saștu,
Așteaptă bade, că viu
Și viu într'o dimineață,
Să te strâng bădiță 'n brașă,
Să te sărut de tri ori,
Ca să-mi mai treacă de dor.*

*

*Frunză verde de alună,
Lungă vreme-i într'o lună,
Orișicui poate s'ajungă,
Că și mie mi-a ajuns
Bădiță, de când te-ai dus.
Ții ți-a ajuns învățatu,
Mie jelea și bănatu;
Ție ți-a ajuns școala,
Mii doru și jelea ta.*

*

*Bădiță cu păr negru,
Drag îmi ești ca sufletu
Ș'am zis bade să-mi faci furcă,
Căci noaptea-i mare și lungă
Doru tău să nu m'ajungă.*

*Bade ne mers la sântare,
Doru ți-i fierbinte tare.*

*

*Bade, de nu te-aș vedea,
Inima nu m'ar durea.
Când te văd, bade, pe tine,
Arde inimuța 'n mine
Ca 'n cuptoru cel de pâne,
Io-i duc apă să mi-o stâng
Și mai tare mi-o aprind.
Dar nime n'o poate stânge,
Făr' bădița când mă strânge.*

*

*Frunză verde săcărea
Jelnică-i inima mea:
li jelnică pentru-un pui,
Nu vreu numele să-i spui,
Că numele de l-oi spune,
Străini capu i-or răpune.*

Strigături.

Margareta-i floare-aleasă,
Mândra mea-i tare făloasă,
Las' să fie că-i frumoasă!
Când îl zi de sărbătoare,
Ea se gată ca și-o floare.
Strălucește ca o stea,
Io-mi pui capu după ea
Strălucește ca luna,
Mie-mi rupe inima!...

*

Cine-a stărnit horile,
Aibă ochi ca florile
Și fața ca zorile,
Că horile-s stâmpărare,
La omu cu năcaș mare.

*

Florivică de boior,
Ardă-te focu de dor,
Doru ici, doru colea,
Doru la inima mea.

*

Ochișori negri cerniți,
 Luați sama ce iubiți,
 Să nu v'aflați celuți,
 Ochișori negri roțați,
 Luați sama ce luați,
 Să nu v'aflați înșelați.

*

Copilă din doi părinți
 La ce foc te mai măriți?
 Măritatu-i num'odată,
 Până-i lumea nu ești fată!

*

Mândra, care-mi place mie
 N'aibă casă, nici moșie,
 Numa dragostea să fie,
 Am s'o iau în cununie.

*

Mândra-i oablă ca lumina,
 Ochii-i negri ca neghina.

*

Dragostea cea cu năcaș,
 Scoate ruja din obraz,
 Dragostea cea cu noroc,
 Pune ruja iar la loc.

*

*Am avut și io drăguț,
 Și mi-a părut prea micuț :
 L-am țâpat în câmp să pască,
 Pân' la toamnă să mai crească,*

*

*Mi-a făcut maica gura
 Cumva de m'oi străina,
 Să mă stâmpăr cu dânsa...*

*

*Măi bădiță struț de rouă
 Nu ținea calea la două,
 Ține-o numa la una
 Cu care ti-i cununa.*

*

*Mândra mea de astăvară
 Mă roagă s'o iubesc iară,
 Dar nu-s pleavă de ovăș,
 Să iubesc ce-odată lăs
 Și nu-s pleavă de săcară,
 S'o iubesc a doua oară!*

*

*Bade, pe drăguța ta,
 Niciodată nu m'-oi da,
 Că-i oablă ca secera,
 Și-i lungă ca săcara*

Io-s micuță ca bobu
 Și roșie ca focu
 Și văzută 'n tot locu.

*

Săracile dragostile,
 Piscuiesc ca pasărilor,
 Pe sub toate gardurile,

*

Io la mândra când mă duc
 Mie patu mi-i făcut,
 Mi-i făcut din multe flori,
 Să mă duc de multe ori.

*

Răsărit-a luna 'n prag,
 Nu-i aici, cine mi-i drag,
 Răsărit-a luna 'n șură,
 Nu-i aici, cine-mi dă gură.

*

Perina cu fața sură
 Toată noaptea-așteaptă gură,
 Perina cu pene moi,
 Bade dă-mi gura 'napoi.

*

Măi bădiță-a mea guriță,
 Face-o-aș o fântâniță
 Și buzele izvoarele,
 Să bei tu, bade, din ele.

*

*Zi țigane cu harcu
Cum ți-oi face cu capu!
Zi țigane cu struna,
Cum ți-oi face cu mâna.*

*

*Zis-a maica să mă 'nsor
Da' de dracu nu mi-i dor,
Că l-am văzut pe-un răzor,
Nime 'n lume nu se 'nșală,
Ca ficioru când se 'nsoară:
Prinde șase boi la car
Se duce după amar
Și-și bagă pe dracu 'n casă
Și șede cu el la masă.*

*

*Decât cu drăguță proastă,
Mai bine la oi pe coastă,
Că-oi mânca câte-o frăguță
Și-oi trăi fără drăguță.*

*

*Mă muștră vecinile
Că îmi beau găinile,
Da' io de m'oi mânia
Și cocoșu mi l-oi bea.*

*

*După dealu cu făciune,
 Fac fetele rugăciune
 Sâmbăta, Dumineca,
 Să se poată mărita.*

*

*Mândra cu ochi mierăuți
 Tot în gură s'o săruți,
 Da' la ochi să nu te uiți:
 Că la ochi de ti-i uita,
 Șapte boale te-or lua;
 Șapte boale și-o lungoare
 Și friguri omorătoare.*

*

BCU Cluj / Central University Library Cluj
*Haida mândră 'n cununie,
 Până-i frunza verde 'n vie:
 Dacă frunza s'a usca,
 Popa nu ne-a cununa,
 Este-un popă la Milaș,
 Pentru-o cupă de vinars,
 Ne cunună mintenaș;
 Pentru una de vin dulce,
 Ne-a cununa și ne-om duce.*

*

*M'a făcut maica subțire,
 Să scot fetele din fire.*

*Ele s'au purtat mai bine
Și m'au scos ele pe mine.*

*

*Sunt fete în sat la noi,
Că au plug cu patru boi
Și tânjala zugrăvită
Și tot nu se mai mărită.*

*

*Mult mă 'ntreabă fir de iarbă :
„Dragă ți-i mândruța, dragă ?“
Dar mi-a spus din păscălie,
Că mi-o dă maică-sa mie ;
Și mi-a spus dintr'o icoană,
Că mi-o dă la sfânta Ioană.*

*

*Tu mândruță spic de grâu,
Nu ieși sara la râu,
Cu poalele de humbac,
Că io după tine zac,
Cu poalele de fuior,
Că io după tine mor !*

*

*De-ar fi lumea tot în zi,
Nime n'ar mai păcăți ;
Lumea jumătate-i noapte,
Cazi în păcate de moarte.*

*

*Bată-te bătutu lele,
Ce mai om frumos te cere
Și tu tot zici că nu-i mere.*

*

*Nevasta mea nu-i nevestă,
Că-i violă din fereastră:
Când o iubesc înflorește,
Când o las, se veștezește.*

*

*Nu-i frumos omu frumos,
Că-i frumos omu drăcos.
Nu-i frumos cine se ține,
Că-i frumos cui îi stă bine.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

*Spune-i bade hădii tale,
Să nu-mi iasă sara 'n cale,
Că de pui mâna pe ea,
Și mai hădă-a rămânea!*

*

*Cini m'a 'nvățat să iubesc,
Nu mă lasă să doresc,
Cini m'a 'nvățat a iubi,
Nu mă lasă a dori.*

*

*Ficioru care se țâne,
la fata care rămâne,*

*Fata ce alege mult,
Se mărită după mut.*

*

*Fă-mă Doamne ce mi-i face,
Fă-mă fir de iederuță
La mândruța 'n gredinuță.
Fă-mă floare de bănat,
La mândruța lângă pal.*

*

*Uitați-vă măi bărbați,
Cum șede mândra 'n târnaț
Tot întinde din grumazi
Și la joc nu o chemați.*

*

*— les afară tu nevastă,
Că ia, dracu, la fereastă.
— Măi bărbate, dragu meu,
Bagă capu 'n lepedeu,
Că la drac oi ieși eu.*

*

*Nu mă bate Doamne, tare,
Că și io-s de-al Dumitale.
Nu mă bate Doamne, rău,
Că și io-s copil de-al Tău.*

*

— Joacă-mă bade loane,
 — Nu te poci lele, de foame,
 Dă-mi o coajă de mălai,
 Că te-oi juca șapte ai.

*

Când îmi vine mândra 'n gând,
 Mă leagăn ca frunza 'n vânt.
 Frunza se leagănă 'n vânt,
 Io mă leagăn pe pământ.

*

Păsăruică de pe culme,
 Iartă-mă mândră, de glume,
 Că nu-i om să nu glumească
 Și să nu păcătuiască.

*

Măgeran din făgădău,
 Harnic îi bărbatu meu:
 Ziua ară, noaptea cară
 Și samănă grâu de vară;
 Grâu de vară, grâu de toamnă
 Și mă ține ca pe-o doamnă.

*

Da când la mândra gândesc,
 Pe picioare mă topesc;
 Mă topesc sara pe pat,
 Ca vara când îi mai cald;

Mă topesc sara pe lună,
Ca vara pe vreme bună.

*

Io cu mândra-s într'o parte,
Num'un deal că ne desparte
Și-un părău cu apă rece,
Da-u-ar Dumnezeu să sece,
Să se vadă sat pe sat
Și io pe cine-am lăsat...

*

De când s'a dus bădița
Mi-i pustie ulița;
Ulița de fluierat,
Gurița de sărutat.

*

Te-a știut hade focu,
Că ți-i așa negru păru
Și ți-i trupu floricele
Și gura fagur de mierel...

*

La fântână, la izvor,
Se 'ntâlnește dor cu dor
Și fac legea fetelor,
Legea fetii-așa-i făculă:
Strânge-o 'n brațe și-o sărută
Și-i dă drumul să se ducă.

*Legea fetii-aşa se face :
Strânge-o 'n braţe şi-i dă pace.*

*

*Frunză verde de bănat,
Mândra mea s'a lăudat :
Că-are şurţ cu şase foi
Şi drăguţ cu şase boi.
Io-am aflat-o de minciună.
Are şurţ numa cu-o foaie
Şi drăguţ numa cu-o oaie.*

*

*Tu mândruţă negricioasă,
Nu te ţinea şi frumoasă,
Negricioasă mititea
Nu te ţinea frumuşea,
Tot tu eşti drăguţa mea.*

*

*Pentru mândra dintr'alt sat,
Nu-mi dă maica de mâncat ;
Pentru cea din satu meu,
Imi dă maica ce-i mai rău.*

*

*Aşa zic oamenii 'n sat :
Că-oi muri şi-oi mere 'n iad :
Da' de-oi mere n'oi şedeaa,
C'am iubit pe voia mea !*

*

*Mi-a trimes badea din țară
Pe trei fire de săcară:
Să mă duc că el se 'nsoară,
Io 'napoi că i-am trimes
Pe tri fire de ovăs:
Să se 'nsoare... sănătos.*

*

*Măi bădiță dedemult
Nu-mi face năcaz și but
Uită-mă, că io te uit.
'Tu mă lasă, io te las,
Nu-mi face but și năcaz.*

*

*Pentru mândra roșioară,
Nu poci învăța la școală;
De 'nvățat aș învăța,
Dar examen nu poci da.*

*

*Păcurar la oi am fost
Fetele nu mă cunosc
Dar m'oi băga și le-oi paște
Doară ele m'or cunoaște.*

*

*De n'ar fi ficii pe lume,
Ai vedea fete nebune
Și neveste duse 'n lume,*

*De n'ar fi ficiori pe sate,
Ai vedea fete turbate
Și neveste spânzurate.*

*

*Badea-i alb ca laptele,
lo mă 'ntorc cu spatele,
Badea-i negru ca tina,
lo mă 'ntorc cu inima.*

*

*Strugurel cu boabă rară,
C'al meu drăguț nu-i în țară:
Floricea de primăvară.
Alunel cu multe alune
C'al meu drăguț nu-i în lume:
Frumos și c'un mândru nume.*

*

*Bade peteluță verde,
Dumnezeu să nu te rebde .
M'ai învățat a iubi
Și-amu mă lași a dori:
M'ai învățat sărutată
Și-amu tu mă lași uitată :
Uitată și-a nimănui
Numa bade-a dorului.*

*

Săracă inima mea,
 Că-i numa cât o mărgea
 Și nu 'ncap răii de ea,
 Cine nu 'ncepe de mine,
 Da-i-ar Dumnezeu mult bine!

*

Mândră, cu ochii tăi dragi,
 De pe uliță mă tragi
 Și 'n casă la voi mă bagi,
 Mândră cu ochii tăi dulci
 De pe uliță mă duci
 Și 'n casă la voi mă culci.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— La pârău, la fântâniță,
 Șede-o mândră copiliță,
 Cu părul de marmangiu,
 — Las'o vere, că o știu,
 C'am șezut cu ea o sară
 Și i-am dus doru 'ntr'o vară
 Ș'am șezut cu ea o noapte
 Și-i duc doru pân' la moarte.

*

Vai de mine că-i amiazi
 N'am văzut pe badea azi
 De nu-l văd pân' la ojină,
 Nu-mi trebe să mânc de cină.

*

*Însura-m'aș însura
Nu știu socru ce mi-ar da:
Dintre oi pe elungăra,
Dintre capre pe sura,
Dintre găini pe borza.*

*

*Crișcă iadu și mă cere,
Da fără badea n'oi mere,
Căci cu el am făcut rele.
Crișcă iadu, m'o cerut.
Făr' de bădișa n'am vrut,
Io cu el rele-am făcut.*

*

BCU Cluj / Central University Library Cluj
*Foaie verde cucuruz,
Câte ruji pe vale 'n sus
Toate cu mândra le-am pus.
Câte le-am pus pân' la prânz,
Ele bine că s'au prins;
Câte le-am pus pân' la cină,
S'au uscat din rădăcină.*

*

*Pe uliță prin Bistriță
Se preumblă-o copiliță
Cu rochia cam roșioară,
Cu tri pui de rață 'n poală*

Io mă țâp s'apuc un pui.
 — N'umbra bade, că te spui!
 C'a veni Vinerea-mare,
 După pui a fi cercare:
 C'a veni Vinerea-mică
 După pui, n'a fi nimică,

*

— Bade peană trandafir,
 Lasă-mă să rup un fir.
 — Rupe, mândră, cât îi vrea,
 Trandafir din peana mea.

*

Prin țarină prin imaș,
 Io eu mândra duce-m'aș.
 Nu ne-ar trebui nănaș.
 Nici popă să ne cunune,
 Numa noi cu vorbe bune.

*

Măi bădiță, măi ocnene,
 Nu veni sara de vreme
 Când dușmanii taie lemne,
 Ci vină tu 'n miez de noapte,
 Când dușmanii dorm pe moarte.

*

Vină bade 'n toată sara
 Să știe lumea și țara.

Să știe ș'a ta mândruță
S'o ardă la inimuță.

*

Prin pădure, prin poaină,
Merge-o fată de romană,
Cu mărgele puținele,
Cu bertița p'ingă ele, —
Doamne bine-i stă cu ele !

*

Mândră, ochișorii tăi,
Ca cireșele 'n altoi.
Care-s coapte la răcoare
Și nu-s atinse de soare,
Care-s coapte la pământ
Și nu-s atinse de vânt,

*

Dorule parică știi,
Tot la inima mea vii,
Dorule parică faci.
Tot la inima mea tragi.

*

Plin îi drumu de ficiori,
Nu-s ai badii ochișori
Plin îi drumu de voinici,
Ochii badii nu-s pe-aici

*Că-s în dealu cu bojoru
Și bădița-mi duce doru...*

*

*Știi tu, bade, ce ziceai
Cătră mine și plângeai ;
Că nu mai ai alta 'n lume
Să-ți fie dragă ca mine
Și vezi bade c'ai mințit
Că tu alta ți-ai găsit.
Tu ești mut și ea-i o proastă,
O vai de dragostea voastă!*

*

*Cât îi lumea și țara,
Nu văd om ca bădița,
Numa 'n munte este-un brad
Și de vârv îi rătezat
Cât îi bădița de 'nalt:
Lângă brad o floricea,
Ca mine de cinășea.*

*

*De când trăiesc cu urât
Prins-am față de pământ.
Cu urātu 'mbătrânești,
Cu dragostea 'ntinerești.*

*

*Jălui-m'ași jălui
De toți munții s'ar clăti,
Văile s'ar scutura.
Pietrile s'ar despica.*

*

*Așa-i omu 'ntre străini,
Ca și pomu între spini:
Spinii cresc în lung și 'n lat,
Pomu rămâne uscat.*

*

*Cine nu-i mâncat de rele
N'are ce cânta de jele,
Să mă lase să cânt eu
Că-s mâncat de mai mult rău.*

*

*Cărărușă peste râț
Făcută de-al meu urât.
Cărărușă peste deal,
Făcută de-al meu amar.*

*

*Blăstămatu-m'o maica,
Să mă leagăn ca frunza,
Frunza se leagănă 'n soare,
Io mă leagăn pe picioare ;
Frunza se leagănă 'n vânt,
Io mă leagăn pe pământ.*

*

*Bată-te crucea de lele
 Tu cu ochii tăi faci rele.
 Intri'n cas', se luminează,
 leși afară, se 'norează.*

*

*Câte fete-s mititele,
 Toate-s bune de curele,
 Cele mari de zăgărele.
 Cucule penele-ți sece,
 Prin codri să nu poți trece.
 Cântă cuce, limba-ți pice,
 Prin codri să nu poți zice.*

*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*De m'ar sărută o sută,
 Tot ca mândra nu sărută.
 De m'ar săruta o mie,
 Ca mândra nu-mi place mie!*

*

*— Foaie verde, foaie fragă,
 Cum, și-oi zice, mândră dragă!
 Da 'și-oi zice: floare dalbă,
 Căci de mică mi-ai fost dragă.
 — Da' io bade cum și-oi zice?
 Măruș roșu și 'nrotat,
 Dulce-ai fost la sărutat...*

*

*Pădurice nerărită
Mergi mândră și te mărită,
Numa nu te cununa
Să te poci și io lua.*

*

*Măi bădiță, bădișor,
Nu duce de mine dor,
Făr' fă-ți fântână 'n ocol,
Te fă bade mânios,
Și trânteste cofa 'n jos,
Io m'oi face mânioasă,
M'oi băga la mătă 'n casă
Și te-oi face cu nevastă..,*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

*Dragostile dedemult,
Nu se pot uita curând.
Și a mea și-a mândrii mele
Ca și focu de nuiele:
Deasupra se potolește,
Dedesupt se bobotește.*

*

*Lasă-mă maică 'n pământ,
Nu mă da după urât,
Că urātu nu-i de-o zi,
Că-i urât pân' oi trăi;*

Că urâtu nu-i de-o noapte
 Că-i urât până la moarte.
 La frumos tu de mi-i da
 Da' mi-a fi dragă lumea.

*

Când văd pe mândra că râde
 Inima mea 'ncepe-a plânge,
 Dar plânge de bucurie
 Că io știu că-mi râde mie,
 Frunzuliță foi de fag
 Știu că numa io i-s drag.

*

— Măndruliță ochi domnești,
 Nu eumba să te 'ndoiești
 Și pe altu să iubești,
 Pe mini să mă părăsești.
 — Măi bădiță trup de flori
 Ți-am spus de-o mie de ori,
 Că nu te las până mori!

*

Cine iubește și lasă,
 Pune-i Doamne foc la casă,
 Nu-i lăsa măduvă 'n oasă,
 Pice-i carnea pe cărare,
 Și fă-l lumii de mirare.

*

*Măi bădiță te-am visat,
 Că pe tîni te-am sărutat;
 Și te legănam pe brață
 Și te sărutam pe față.
 Sărută-mă bade-odată,
 Ba de-o mie, dup'olaltă...*

*

*Mă 'nsurai sara pe ploaie
 Și-mi luai o unguroaie.
 Mă dusei cu ea la fân
 Și punându-i mîna 'n sân,
 O aflai că-i de rumân.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*— Vină bade, vină dragă
 De-mi de gură, că-s beteagă.
 — Stai mîndruță că viu său,
 Și mie mi-i tare rău,
 Tot numa de doru tău.*

*

*Cînd dau Doamne de vr'un bine,
 Toți prietenii is cu mine;
 Dar dacă dau de vr'un rău,
 Nu văd om în juru meu,
 Făr' numa pe Dumnezeu.*

*

*Pișcă, mușcă pe lelea,
N'aștepta să zică ea,
Că la lelea i-i rușine.
Dac'o muști, îi pare bine.*

*

*Foaie verde de săcară,
lubește-mă bade iară
Că nu Ț'am fost dragă-o sară,
Ci doi ani întregi și-o vară.
lubește-mă dacă-ți plac,
Dacă nu, sâlă nu-ți fac.
lubește-mă din văzut,
Dacă nu mă poți mai mult.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

*M'a făcut maica, făcut,
Cum măieuții i-a plăcut,
M'a stropit cu creangă verde,
Să fiu drag la cini mă vede
Și cu busuioc, crenguță,
Să am noroc la drăguță.*

*

*Rele zile-am ajuns, Doamne,
Că fetele toate-s doamne,
Cu laibăr și cu barșoane,
Părinții le mor de foame.*

*Toată² muta-i cu peuni,
 Mălaiu-i cu doi zloji buni
 Toată muta-i mătăsată,
 Mălai nu-i să 'mbuci, odată.
 Țâpă mută mătasa,
 Că mătasa-i tare mândră,
 Nu o poți purta flămândă.*

*

*Hai muiere să jucăm,
 Că fata ne-o mărităm;
 Ne pare bine c'am dat-o,
 Vai de cine a luat-o.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*Însura-m'aș însura,
 Nu știi socru ce mi-ar da:
 Două rațe și-un rășoi,
 Să m'apuc și io la boi;
 Două rațe potcovite,
 Să m'apuc și io la vite.*

*

*Măgeran cu frunza rară,
 Dragu-mi-i badea de-asară.
 Măgeran cu frunza ruptă
 Și mi-i drag cum mă sărută.*

*

De-ai fi, mândră, bunișoară,
 Tu și-ai face patu-afară,
 Io m'ași face vânt de vară,
 Patu și l-aș legăna,
 Gura și-o aș săruta.

*

Trandafir verde 'n gredină,
 Badea meu ca o lumină,
 Umblă două să-l sărute
 Dumnezeu nu le ajute;
 De l-oi fi sărutat eu,
 Să mă usc ca... frunza 'n tău;
 De l-am sărutat vr'odată,
 Să mă usc ca... frunza 'n baltă.

*

Cătuni-u-aș fără frică,
 De mi-ar fi drăguța mică:
 Drăguța mi-i mărișoară,
 După ficiori stă să moară.

*

Zis-a badea dumnealui,
 Că să fie-al dracului
 De-i mai trebuesc io lui.
 Și i-am zis că-al lui să fie
 De-mi mai trebuește mie,

*Că mie nu mi-i de el :
 Ca și lupului de miel,
 Nice lui nu i-i de mine :
 Ca uliului de găine.*

*

*Nicăirea pe Câmpie
 Nu-i mândră să-mi placă mie ;
 A mea mândră-i la Hălmagi,
 Pân' om muri ne-avem dragi.*

*

*De-aș prinde Doamne un drac
 De l-oi prinde îl desbrac,
 Să fac soacrii căpeneag,
 Socrului căciulă 'n cap.*

*

*La șezătoarea din sus
 Fierb fetele cucuruz
 Și fac focu de nuiele,
 Să meargă ficiori la ele.
 Focu li s'a potolit,
 Ficiorii n'au nimerit.*

*

*Măi bădișă blăstămate,
 Te-ai lăudat că mi-i bate,
 Da' ți-s mânila legate*

*Cu fir de mătăasă neagră,
Rău m'ai bate, dar ți-s dragă...*

*

*Dă doamne mândrii vieață
Cât sămânță 'n iarbă creață,
Dă Doamne mândrii noroc,
Cât sămânță 'n busuioce.*

*

*Ochii mei și-ai bădișii,
Numa cât nu pot grăi,
Ochii mei și-ai mândrii mele,
Numa cât nu-și dau inele.*

*

*— Măi bădișă al meu frumos,
Tu ești tare pupăcios!*

*— Mândrulița mea frumoasă,
Tu ești și mai pupăcioasă!*

*

*Taci mândră nu mă jeli,
Că pe tine te-oi iubi,
Numa vara de-a veni
Să ne putem întâlni,
Pe sub tufe, prin pădure,
Căutând la fragi și mure,
Pe la umbră pe sub fagi,
Prin codri dela Hălmagi, —
Totdeauna vom fi dragi.*

Glosar.

ai, usturoi

amu, acum

bai, năcaz

batăr, baremi

hănat, supărare

bătucit, ă, bătătorit

bertiță, panglică împodobită, care se pune pe fruntea fetelor sau pe pălăriile feciorilor sau bărbaților tineri.

birău, primar

boreasă, nevastă

borz, ă, burzuluiț, ă

bugăt, destul

but, ciudă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

cătană, soldat

cătunie, militărie

celui, (a), a înșela

cinaș, frumos

cini, cine e, i pentru metru

clop, *colop*, pălărie

cofă, doniță

ciungără, oaie fără coarne

crișcă, (dela a *crișca*), serâșnește

dărabă, bucată

fain, ă, frumos, ă

făgădău, căreiumă

ferești, ferestre

foi, (*șorș cu*), șurș cu șase foi, adică făcut din șase coși.

gată, (se), se pregătește

găzdac, ă, bogat, ă

găzdușag, bogăție

glomburele, crenguță înmugărită

haznă = folos

hâd, ă, urât, ă

holircă, rachiu

hondrobos, (oasă), tont, toantă

huci, locul din pădure de unde s'au lăsat copacii

impetelat, cu petele (vezi petea)

lepedeu, cearceaf

limpedea, limpede

marmangiu, narangiu, gălbuiu

mânce, (te), te mânânce

mere, (a), a merge / Central University Library Cluj

mierăuși, albaștruși, diminutiv dela

mieru, albastru

mii, mie, e, i, pentru metru

*Milaș, comună apropiată, din plasa Teaca, de pe
Câmpie*

mini, mine, e, i, pentru metru

mintenaș, îndată

mol, nămol. Este și mâl

năspreală, scrobeală

neruminită, care nu-i dată cu ruminele (vezi ruminele)

oablă, dreaptă

*ocnene, ocean, om din Oena, sat apropiat din plasa
Teaca*

*odolean, o floare de câmp; se întrebuintează în contra
plânsului la copii și la alungarea strigoilor*

păcăli, (a), a păcătui
parică, parecă, par'că
pcioru, pteiloru
peană, pană de flori în pălărie
pene, (la cămașă), cusătură cu figuri de flori
petea, panglică
peteluță, panglicuță (diminutiv dela petea)
pin'ce, pentruce
povestesc, (ne), vorbesc despre noi
pul, la cămașă, figuri mici de flori pe cusături la
cămăși
răcită, răchită, salcie
răgută, recrut
rât, șes
rujă, floarea de trandafir
rumini, (a se) a-și da cu ruminele pe față
sărinea, seninea
solovâru, souârș, origan (origanum vulgare)
stâmpăr, (dela a stâmpăra) potolesc
struș, petele ce atârnă la pălărie, sau la coșifă
suduie, înjură
tâlneau, (dela a tâlni), însoțeau. Are și înțeles de întâlneau
târnaș, pridvor
țâpa, (a), arunca
țără (o), o leacă
Tecei, (lunca), lunca dintre Teaca și Pintileu
ții, ție, e, l, pentru metru
țini, ține, asemenea
țogmeală, învoială
trebe, trebuie
uniți, uniți cu biserică Romel, gr. catolice

Catalogul

Bibliotecii Poporale a Asociațiunii.

Nrele 1—152 vândute cu totul.

- Nr. 153. **Victor Lazăr**: *Războiul pentru întregirea neamului românesc*. (1916—1918.) Prețul 6 Lei.

Fiecare român trebuie să cunoască ce lupte s'au dat și prin ce împrejurări mărețe s'a putut înfăptui unirea tuturor românilor.

- Nr. 154. **Victor Lazăr**: *Cultivați legume în grădinile voastre*. Prețul 2 Lei.

Sfaturi practice, cum să se cultive legumele și ca grădinile să aducă folos mult.

- Nr. 155. **Victor Vlad-Delamarina**: *Poezii bănațenești*. Prețul 3 Lei. Prea frumoase poeziile ale unui suflet gingaș, ofițer la marina românească.

- Nr. 156. *Războiul româno-ruso-turc, în 1877—1878*. Prețul 4 Lei.

Istoriisirea războiului, care a adus neafârțarea României. O povestire interesantă de N. Gane: Andrei Florea Curcanul, sau cum e românul la războiu, poezii și altele.

- Nr. 157. *Îngrijirea copilului mic până după înfărcare*. Prețul 3 Lei.

Cele mai multe mame nu-și știu îngriji copilul mic și din această

cauză copilul sau moare sau rămâne bolnav pe toată viața. Cine urmează sfaturile practice, ce se cuprind în broșura aceasta, va avea copiii sănătoși, cari îi vor aduce bucurie în viață.

- Nr. 158. **Constantin Negruzzi**: *Cârlanii, sau Doi țărani și cinci cârlani*. Prețul 3 Lei.

Piesă de teatru într'un act. Cu lămuriri asupra felului cum trebuie să se joace, date de dl Nicolae Băilă, directorul artistic al „Astrei“. Piesa e foarte potrivită pentru teatrul sătesc.

- Nr. 159. **Victor Lazăr**: *Copii cu renume*. Prețul 4 Lei.

Istoria vieții a câtorva copii, povestite tinerimii noastre spre a-i servi de pildă și învățătură.

- Nr. 160. **Alexandru Ciura**: *păr. Vasile Lucaciu*. Prețul 5 Lei.

Viața marelui român și luptător național, care a fost păr. Vasile Lucaciu, trebuie să servească de îndemn fiecărui bun român, să-și iubească țara și poporul pentru libertatea căruia păr. Lucaciu n'a stat la îndoielă să înfrunte ori-când urgia asupritorilor.

- Nr. 161. **Ana Victor Lazăr**: *Bucătăria gospodinei dela sate*. Prețul 4 Lei.

Atâtea țărance au din belșug din ce să pregătească mâncări și cu toate acestea sunt prea puține care să știe să fiarbă gustos și nutritiv, ca hrana să fie plăcută și folositoare bărbatului, care vine acasă ostent de lucru. În această cărțică se dau sfaturi practice cum se pot pregăti cu ușurință mâncări bune și gustoase.

Nr. 162. *Calendarul pe 1929* (vândut de tot).

Nr. 163. **Elena și C. Sporea:** *Ziua Unirii*. 1 Decembrie 1918. Piesă populară în 3 acte. O frumoasă piesă pentru teatrul sătesc, în care ni se arată sbuciumul zilelor unirii neamului. Prețul 5 Lei.

Nr. 164. **Sabin G. Truția:** *Traista bunicului*. Se poate spune că traista moșului e plină. Ce mai povești și legende încântătoare, găsim în această broșură de 100 pag.! Prețul 5 Lei.

Nr. 165. **M. I. Dumitrașeu:** *Vorbe de demult*. Legende și povestiri. Un povestitor de dincolo de Carpați ne înveselește cu atâtea legende și basme minunate. Nu lași broșura până ce nu ai citit „Finul lui Sân-Petru“ sau „Cămașa lui Făt-Frumos“ și alte multe povestiri. Prețul 5 Lei.

Nr. 166. Dr. I. Lupaș : *Inceputul neamului românesc.* Fiecare român știe că ne tragem din viața lui Traian. Dar cum a venit împăratul Traian pe aceste platuri, ce rășboaie a purtat cu cruntul Decebal, aceasta numai puțin o știu. Cine se ține însă bun român, din casa aceluia nu va lipsi cărtica aceasta, care are și o mulțime de ilustrații. Prețul 5 Lei.

Biblioteca populară de economie și cooperăție.

Nr. 1. N. Ghiulea : *Adevăratul înțeles al cooperăției.* Prețul 8 Lei.

Cum trebuie înțeleasă cooperăția, această mișcare economică a țării noastre, ni se lămurește pe îndelete.

Nr. 2. Ion Pop-Câmpeanu : *Bănci Populare și Cooperative Sătești.* Prețul 6 Lei.

Tuturor, cari încă nu cunosc societățile cooperative sau cari le cunosc și vreau să înființeze, li se dau sfaturi practice, arătându-se cum se administrează ș. a. Nici unui țărănuș lăsat să nu-i lipsească această broșură.

Comenzile: *Oficiul de desfacere al publicațiilor „Astreii“ Cluj, str. Memorandului nr. 22.*

„ECONOMUL“

Institut de credit și economii, societate anonimă

Capitalul social deplin vărsat:

Lei 5,000.000—

CLUJ, Calea Reg. Ferdinand Nr. 26

Telefon: 415

Filiala: LUDUȘ, județul Turda

Cel mai vechiu institut de credit românesc în Cluj
Fondat la anul 1886

Primește: Depuneri spre fructificare în condiții favorabile.

Acumulează: Tot felul de împrumuturi.

Facilitează: Trimiterea de bani din America.

VALER PASCU - Cluj

CALEA REGELE FERDINAND 26.

IMPORT DE CEAI ȘI CAFEA

Cel mai mare magazin de coloniale
en gros și en detail, reînființat și
reorganizat după războiu.

Anul fondării 1880, în Dobruș,
Jud. Hunedoara.

Vizitatorii Clujului sunt rugați a cerceta acest magazin românesc.

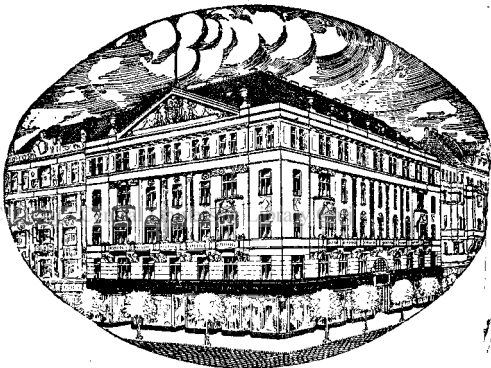
PRIMA ARDELEANA

SOC. ANONIMĂ DE ASIGURĂRI GENERAL

CLUJ

Fondată în 1911 de asociația băncilor
românești din Ardeal „Solidaritatea”.

Capital societar și rezerve proprii Lei 100,000.000

Incheie în condițiunile cele mai avantajoase :

ASIGURĂRI în ramurile : incendiu, grindină și transport. Asigurări contra furtului și jafului. Asigurări de geamuri. Asigurări contra accidentelor. Asigurări de răspundere civilă. Asigurări asupra vieții după combinațiile cele mai favorabile, precum și asigurări populare, cu tragere la sorți.

Avem reprezentanțe în toate localitățile mai mari.